

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 27422

гр. София, 04.08.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

като разглежда докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско дело № 20221110165467 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, по одадена от името на „*====*“ АД /с предходна фирма „*====*“ АД/ ЕИК: *====*, срещу Д. К. З., ЕГН *****, с която са предявени установителни иски по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 342 ТЗ, чл. 92 ЗЗД, чл. 82 ЗЗД вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 347, ал. 2 ТЗ, вр. чл. 233, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено, че ответникът дължи на ищцовото дружество суми, както следва: 1/ **2 136,00 лева (две хиляди сто тридесет и шест лева)**, представляваща дължими лизингови вноски с настъпил падеж за периода 10.02.2020 г. - 10.10.2020 г. по Договор за обратен лизинг със задължително придобиване на собствеността върху лизинговия актив № 507/15.01.2020 г., сключен между „*====*“ АД /понастоящем „*====*“ АД/, в качеството на лизингодател и Д. К. З., в качеството на лизингополучател, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 25.02.2022 г. до изплащане на вземането; 2/ сумата от **400,64 лева (четиристотин лева и 64 стотинки)**, представляваща разходи във връзка с ползването на лизинговата вещ /дължим данък за МПС - 165,17 лева и разсрочена вноска по сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ - 235,47 лева/ по Договор за обратен лизинг със задължително придобиване на собствеността върху лизинговия актив № 507/15.01.2020 г., сключен между „*====*“ АД /понастоящем „*====*“ АД/, в качеството на лизингодател и Д. К. З., в качеството на лизингополучател, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 25.02.2022 г. до изплащане на вземането; 3/ сумата от **630,69 лева (шестстотин и тридесет лева и 69 стотинки)**, представляваща договорна лихва за период от 16.01.2020 г. до 10.10.2020 г.; 4/ сумата от **548,96 лева (петстотин четиридесет и осем лева и 96 стотинки)**, представляваща мораторна неустойка за периода от 11.02.2020 г. до 23.02.2022 г., съгласно чл. 16.1 от Общите условия към Договор за обратен лизинг със задължително придобиване на собствеността върху лизинговия актив № 507/15.01.2020 г., както и за признаване за установено, че ответникът е длъжен да предаде на ищеца вещта, предмет на Договор за обратен лизинг със задължително придобиване на собствеността върху лизинговия актив № 507/15.01.2020 г., сключен между „*====*“ АД /понастоящем „*====*“ АД/, в качеството на

лизингодател и Д. К. З., в качеството на лизингополучател, а именно: **лек автомобил марка „*====*“, модел „*====*“, рег. № *====*, с идентификационен номер на рама: *====***, за които вземания на 01.04.2022 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 10159/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

Предявен е и осъдителен иск с правно основание чл. 92 ЗЗД за осъждане на Д. К. З., ЕГН ***** да заплати на „*====*“ АД /с предходна фирма „*====*“ АД/ ЕИК: *====* сумата от **922,23 лв.**, представляваща неустойка за разваляне на договора по вина на лизингополучателя, начислена на основание чл. 14.10 от Общите условия на ищцовото дружество и формирана като сбор от три месечни погасителни вноски по погасителния план към Договор за обратен лизинг със задължително придобиване на собствеността върху лизинговия актив № 507/15.01.2020 г.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от името на ответника в производството чрез назначен от съда особен представител. Направено е възражение за недопустимост на производството, поради наличие на издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК между същите страни за същите вземания, по ч. гр. д. № 10470/2021 г. по описа на Районен съд – Варна. За преценка основателността на същото съдът намира, че следва да бъде изискано за послужване в настоящото производство ч. гр. д. № 10470/2021 г. по описа на Районен съд – Варна, по което се твърди, че е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК между същите страни за същите вземания. От името на ответната страна е направено и възражение, че предявената искова молба следва да бъде върната като нередовна, тъй като указанията, дадени с Разпореждане № 117945/01.12.2022 г. по настоящото гр. д. № 65467/2022 г. по описа на СРС, 160 състав, не били изпълнени в цялост, защото доказателствата за внесена по сметка на СРС държавна такса били представени от ищеца след изтичането на предоставения му от съда едноседмичен срок. Съдът намира това възражение за неоснователно, тъй като изискванията на процесуалния закон са при предявяване на иск да е внесена държавна такса и да са представени доказателства за това, което в случая е спазено.

Съдът намира, че към настоящия момент исковата молба е редовна и допустима и след размяна на книжата по делото, на основание чл. 140, ал. 3 ГПК, делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито заседание.

Ищецът е представил писмени доказателства, които са относими, необходими и приемането им е допустимо.

Следва да се приложи за послужване към настоящото дело ч.гр.д. № 10159/2022 г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 160 състав.

Следва да бъде насрочено открито съдебно заседание за разглеждане на делото.

На основание чл. 140 ГПК, съдът:

ОПРЕДЕЛИ:

I. НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **02.10.2023г. от 10:00 часа**, за когато да се призоват страните.

II. ИЗГОТВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

1. Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения (чл.146, ал.1, т.1 ГПК):

Със заявление вх. № 37300/25.02.2022 г. „*====*“ АД /понастоящем „*====*“ АД/ е поискало издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу Д. К. З., ЕГН ***** за суми, както следва: 1/ 2 136,00 лева (две хиляди сто тридесет и шест лева), представляваща дължими лизингови вноски с настъпил падеж за периода 10.02.2020 г. - 10.10.2020 г. по Договор за обратен лизинг със задължително придобиване на собствеността върху лизинговия актив № 507/15.01.2020, сключен между „*====*“ АД /понастоящем „*====*“ АД/, в качеството на лизингодател и Д. К. З., в качеството на лизингополучател, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 25.02.2022 г. до изплащане на вземането; 2/ сумата от 450,53 лева (четиристотин лева и 64 стотинки), представляваща разходи във връзка с ползването на лизинговата вещ /дължим данък за МПС - 165,17 лева и разсрочена вноска по сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ - 234,47 лева/ по Договор за обратен лизинг със задължително придобиване на собствеността върху лизинговия актив № 507/15.01.2020, сключен между „*====*“ АД /понастоящем „*====*“ АД/, в качеството на лизингодател и Д. К. З., в качеството на лизингополучател, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 25.02.2022 г. до изплащане на вземането; 3/ сумата от 630,69 лева (шестстотин и тридесет лева и 69 стотинки), представляваща договорна лихва за период от 16.01.2020 г. до 10.10.2020 г.; 4/ сумата от 548,96 лева (петстотин четиридесет и осем лева и 96 стотинки), представляваща мораторна неустойка за периода от 11.02.2020 г. до 23.02.2022 г. , съгласно чл. 16.1 от Общите условия към Договор за обратен лизинг със задължително придобиване на собствеността върху лизинговия актив № 507/15.01.2020, както е поискало също ответникът да му предаде вещта, предмет на Договор за обратен лизинг със задължително придобиване на собствеността върху лизинговия актив № 507/15.01.2020, сключен между „*====*“ АД /понастоящем „*====*“ АД/, в качеството на лизингодател и Д. К. З., в качеството на лизингополучател, а именно: лек автомобил марка „*====*“, модел „*====*“, рег. № *====*, с идентификационен номер на рама: *====* С Разпореждане № 22168/11.03.2022 г. съдът е оставил без движение подаденото заявление, като е указал на заявителя да конкретизира обстоятелствата, на които основава вземането си за разходи по договора за обратен лизинг, като посочи как е формирана сумата от 450,53 лева и конкретизира всяко вземане, което формира претенцията за разходи по вид и размер, както и да посочи изрично основанието, на което претендира връщане на посочената в заявлението вещ, а именно: лек автомобил „*====* *====*“, рег. № *====*, рама № *====*. С молба вх. № 60074/28.03.2022 г. заявителят е отстранил нередовностите, като е посочил, че претендира сумата от 400,64 лева, представляваща разходи във връзка с ползването на лизинговата вещ /дължим данък за МПС - 165,17 лева и разсрочена вноска по сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ - 235,47 лева/, както и че иска връщане на

лизинговата вещ на основание т. 8.18 от Общите условия към договора. На 01.04.2022 г. е издадена заповед по чл. 410 ГПК в полза на „*====*“ АД /понастоящем „*====*“ АД/. Заповедта за изпълнение е връчена на ответника по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК, поради което с разпореждане № 91534/30.09.2022 г. на ищцовото дружество са дадени указания, че в едномесечен срок от получаване на съобщението може да предяви иск за установяване на вземането си, предмет на заявлението, срещу Д. К. З., ЕГН *****, като довнесе дължимата държавна такса. Препис от разпореждането е връчен на ищеца на 08.11.2022 г. Исковата молба е подадена на 30.11.2022 г. / в срока по чл. 415, ал. 1 ГПК/.

Ищецът твърди, че на 15.01.2020 г. е сключен Договор за обратен лизинг със задължително придобиване на собствеността върху лизинговия актив № 507/15.01.2020 г. между „*====*“ АД /понастоящем „*====*“ АД/, в качеството на лизингодател и Д. К. З., в качеството на лизингополучател. Поддържа, че в изпълнение на поетите по процесния договор за лизинг задължения, ищецът е придобил собствеността върху лек автомобил марка „*====*“, модел „*====*“, рег. № *====*, с идентификационен номер на рама: *====*и е предоставил ползването му на лизингополучателя. Сочи, че на 11.10.2020 г. е развалил договора, като ответникът не му бил заплатил сума в общ размер от 2 136,00 лева, представляваща дължими лизингови вноски с настъпил падеж за периода 10.02.2020 г. - 10.10.2020 г., както и сума в размер на 630,69 лева, представляваща договорна лихва за периода от 16.01.2020 г. до 10.10.2020 г. Излага доводи, че поради разваляне на договора за лизинг ответната страна следвало да върне и получения лек автомобил марка „*====*“, модел „*====*“, рег. № *====*, с идентификационен номер на рама: *====*, но не сторила това. Ищецът твърди, че заплатил вместо ответника сумата от 400,64 лева, представляваща разходи във връзка с ползването на лизинговата вещ /дължим данък за МПС - 165,17 лева и разсрочена вноска по сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ - 235,47 лева/, която сума следвало да бъде платена от лизингополучателя на основание чл. 8.3 и чл. 8.6 от Общите условия към договора. Излага съображения, че на основание чл. 16.1 от Общите условия на ищцовото дружество ответникът дължал мораторна неустойка за неплатените суми в размер на 548,96 лв. за периода от 11.02.2020 г. до 23.02.2022 г. Поддържа, че на основание чл. 14.10 от Общите условия към договора ответникът – лизингополучател дължи на ищцовото дружество – лизингодател и сумата от 922,23 лева, представляваща неустойка за разваляне на договора по вина на лизингополучателя. Сочи, че за удовлетворяване на процесните вземания в негова полза срещу ответника била издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК в производство по ч. гр. д. № 10470/2021 г. по описа на Районен съд – Варна.

Моли, да бъде постановено решение, с което да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца следните суми: 1/ 2 136,00 лева (две хиляди сто тридесет и шест лева), представляваща дължими лизингови вноски с настъпил падеж за периода 10.02.2020 г. - 10.10.2020 г. по Договор за обратен лизинг със задължително придобиване на собствеността върху лизинговия актив № 507/15.01.2020 г., сключен между „*====*“ АД /понастоящем „*====*“ АД/, в качеството на лизингодател и Д. К. З., в качеството на лизингополучател, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 25.02.2022 г. до

изплащане на вземането; 2/ сумата от 400,64 лева (четиристотин лева и 64 стотинки), представляваща разходи във връзка с ползването на лизинговата вещ /дължим данък за МПС - 165,17 лева и разсрочена вноска по сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ - 235,47 лева/ по Договор за обратен лизинг със задължително придобиване на собствеността върху лизинговия актив № 507/15.01.2020 г., сключен между „*====*“ АД /понастоящем „*====*“ АД/, в качеството на лизингодател и Д. К. З., в качеството на лизингополучател, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 25.02.2022 г. до изплащане на вземането; 3/ сумата от 630,69 лева (шестстотин и тридесет лева и 69 стотинки), представляваща договорна лихва за период от 16.01.2020 г. до 10.10.2020 г.; 4/ сумата от 548,96 лева (петстотин четиридесет и осем лева и 96 стотинки), представляваща мораторна неустойка за периода от 11.02.2020 г. до 23.02.2022 г., съгласно чл. 16.1 от Общите условия към Договор за обратен лизинг със задължително придобиване на собствеността върху лизинговия актив № 507/15.01.2020 г., както и че ответникът е длъжен да предаде на ищеца вещта, предмет на Договор за обратен лизинг със задължително придобиване на собствеността върху лизинговия актив № 507/15.01.2020 г., сключен между „*====*“ АД /понастоящем „*====*“ АД/, в качеството на лизингодател и Д. К. З., в качеството на лизингополучател, а именно: лек автомобил марка „*====*“, модел „*====*“, рег. № *====*, с идентификационен номер на рама: *====*, за които вземания на 01.04.2022 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 10159/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, както и да бъде осъден ответникът да заплати в полза на ищцовото дружество сумата от 922,23 лв., представляваща неустойка за разваляне на договора по вина на лизингополучателя, начислена на основание чл. 14.10 от Общите условия на ищцовото дружество и формирана като сбор от три месечни погасителни вноски по погасителния план към Договор за обратен лизинг със задължително придобиване на собствеността върху лизинговия актив № 507/15.01.2020 г.

Претендират се разноски.

В законоустановения срок по чл. 131, ал. 1 ГПК от името ответника, назначения му по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК особен представител в производството – адвокат В. К. от САК, е депозирал отговор на исковата молба, с който се оспорват предявените искове. Прави се възражение за недопустимост на производството поради факта, че ищецът твърдял за същите вземания между същите страни да е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК в производство по ч. гр. д. № 10470/2021 г. по описа на Районен съд – Варна. Поддържа се, че исковата молба следва да бъде върната, тъй като указанията, дадени с Разпореждане № 117945/01.12.2022 г. по настоящото гр. д. № 65467/2022 г. по описа на СРС, 160 състав, не били изпълнени в цялост, защото доказателствата за внесена по сметка на СРС държавна такса били представени от ищеца след изтичането на предоставения му от съда 7-дневен срок. Оспорва се да е налице идентитет между лизингодателя по процесния договор за лизинг и ищеца по делото. Поддържа се, че не е доказано ответникът да не е заплащал лизингови вноски както и ищецът да е сторил разходи за данък и застраховка на лизинговата вещ в размер на 400,64 лв. Излагат се доводи, че след като процесният договор е

развален, то кредиторът може да иска само обезщетение за вредите от неизпълнението, но не и реално изпълнение, както и че не може да претендира едновременно неустойка и обезщетение за неизпълнение.

Моли се за прекратяване на производството и връщане на исковата молба, респективно, за отхвърляне на предявените искове като неоснователни.

2. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и на възраженията на ответника (чл. 146, ал. 1, т. 2 ГПК):

Предявени са положителни установителни искове по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 342 ТЗ, чл. 92 ЗЗД, чл. 82 ЗЗД вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 347, ал. 2 ТЗ, вр. чл. 233, ал. 1 ЗЗД, както и осъдителен иск с правно основание чл. 92 ЗЗД.

3. Права и обстоятелства, които се признават (чл.146, ал. 1, т.3 ГПК):

Няма права и обстоятелства, които се признават от страните.

4. Обстоятелства, които не се нуждаят от доказване (чл. 146, ал.1, т. 4 ГПК, във връзка с чл. 155 ГПК и чл. 154, ал. 2 ГПК):

В предмета на настоящото дело няма правнорелевантни факти, които да са общоизвестни или служебно известни на съда по смисъла на чл.155 ГПК, нито факти, за които да съществуват законови презумпции (чл. 154, ал. 2 ГПК).

5. Разпределение на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти (чл. 146, ал. 1, т. 5 ГПК):

В тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване, че е правоприемник на „*====*“ АД и че между „*====*“ АД /понастоящем „*====*“ АД/, в качеството на лизингодател, и Д. К. З., в качеството на лизингополучател, е сключен Договор за обратен лизинг със задължително придобиване на собствеността върху лизинговия актив № 507/15.01.2020 г., по силата на който лизингодателят е предоставил на лизингополучателя лек автомобил марка „*====*“, модел „*====*“, рег. № *====*, с идентификационен номер на рама: *====* размерът на дължимите лизингови вноски и на уговорената възнаградителна лихва; наличието на валидна уговорка между страните по лизинговия договор, предвиждаща дължимост на неустойка при забава в изпълнение задълженията на лизингополучателя по договора за заплащане на уговорените лизингови вноски, нейният размер и настъпването на предпоставките за нейната дължимост; наличието на валидна уговорка между страните по лизинговия договор, предвиждаща дължимост на неустойка за разваляне на договора съгласно чл. 14.10 от Общите условия на ищцовото дружество и наличието на предпоставки за нейната дължимост; че е търпял вреди от неизпълнение на договорни задължения на лизингополучателя-ответник, а именно - че е заплатил вместо лизингополучателя сумата от 400,64 лева, представляваща разходи във връзка с ползването на лизинговата вещ /дължим данък за МПС - 165,17 лева и разсрочена вноска по сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ - 235,47 лева/; че е развалил надлежно лизинговия договор, поради което за лизингополучателя е възникнало задължение да върне лизинговата вещ.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да установи

погасяване на паричните си задължения по процесния договор, както и предаване на лизинговата вещь на ищеца.

III. По доказателствата:

ДОПУСКА, като писмени доказателства приложените с исковата молба документи.

ПРИЛАГА за послужване по делото ч.гр.д. № 10159/2022 г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 160 състав.

ДА СЕ ИЗИСКА за послужване в настоящото производство ч. гр. д. № 10470/2021 г. по описа на Районен съд – Варна. В случай, че делото не може да бъде изпратено за послужване в настоящото производство, то **ДА СЕ ИЗИСКА** от Районен съд – Варна заверен препис от книгата, съдържащи се в кориците на ч. гр. д. № 10470/2021 г. по описа на Районен съд – Варна

IV. ПРИКАНВА страните към сключване на съдебна спогодба, към медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.

УКАЗВА на страните, че доброволното /извънсъдебно уреждане на отношенията е най-взаимоизгодният за тях ред за разрешаване на спора.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>). Медиацията е платена услуга.

Към Софийски районен съд действа Програма „Спогодби”, която предлага безплатно провеждането на медиация от медиатори и съдии и е отворена за всички страни по висящи граждански дела в СРС.

Повече информация за Програма „Спогодби” можете да получите в Центъра за спогодби и медиация в гр. София, бул. „Цар Борис III” № 54, ет. 2, ст. 204. Работно време за медиации - всеки делничен ден от 9 до 17 ч. Консултации с граждани - вторник и четвъртък от 10 до 15 ч.; Дежурен медиатор - тел.02/8955423; За повече информация: Мариана Николова, Мария Г.а - тел. 02/8955423, spogodbi@mediatorbg.eu; www.srs.justice.bg.

УКАЗВА на страните, че:

- най-късно в първото по делото заседание могат да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

- съгласно чл. 40, ал. 1 ГПК страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България, като същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 в случай, че не бъде

посочен съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 41, ал. 1 ГПК страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е било връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес, като същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

- съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

- съгласно чл. 238, ал. 1 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска, а съгласно ал. 2 ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие. Неприсъственото решение не се мотивира по същество. В него е достатъчно да се укаже, че то се основава на наличието на предпоставките за постановяването му, а именно: на страните да са указани последиците от неспазване на сроковете за размяна на книжа и неявяването им в съдебно заседание и искът да е вероятно основателен, с оглед на посочените в ИМ обстоятелства и представените доказателства.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от настоящото определение, в което е обективиран проектът на доклада по делото, да се връчи на страните, а на ищеца да се връчи и препис от отговора на исковата молба.

Съдия при Софийски районен съд: _____